

Ο Μινωικός πολιτισμός και το ηφαιστειο της Σαντορίνης

Σφραγίσματα που έγιναν από χρυσά σφραγιστικά δαχτυλίδια και φέρουν τις ίδιες ακριβώς παραστάσεις ταυροκαθαψίων, τα οποία βρέθηκαν στα στρώματα καταστροφής των μινωικών κέντρων της Κρήτης όπως και του Ακρωτηρίου Σαντορίνης αποκαλύπτουν ότι η καταστροφή έγινε την ίδια περίοδο στις δύο περιοχές.

Η αρχαιολογική έρευνα δίνει τη δική της απάντηση στο ερώτημα πότε έγινε η έκρηξη του ηφαιστείου της Σαντορίνης. Αν δηλαδή συνέβη μεταξύ 1635 - 1645 π.Χ., όπως αναφέρουν νεότεροι υπολογισμοί (ή αργότερα) κι αν το σπουδαίο αυτό γεγονός επηρέασε τη μινωική Κρήτη, τα ανακτορικά κέντρα της οποίας κατέρρευσαν 150 - 200 χρόνια αργότερα.

Σύμφωνα με τις ασφαλείς χρονολογήσεις που παρέχει η κεραμική και κάποια σφραγιστικά δαχτυλίδια, η έκρηξη μπορεί να έγινε το 15ο αιώνα π.Χ., οπότε συνδέεται με την κατάρρευση των βασιλείων του μινωικού πολιτισμού, είτε χθες στο 6ο επιστημονικό συμπόσιο του Πανεπιστημίου Αθηνών ο ανασκαφέας της Ζάκρου, Λευτέρης Πλάτων.

Η κεραμική που βρίσκεται στο στρώμα της μεγάλης καταστροφής στο ανάκτορο της Ζάκρου χρονολογείται γύρω στο 1450 π.Χ. Στην ίδια περίοδο ανήκει και η κεραμική που βρέθηκε στο τελευταίο στρώμα καταστροφής στο Ακρωτήρι.

Και είναι τόσο εκτεταμένη η παρουσία κεραμικών της ίδιας εποχής στις περιοχές, ώστε δεν μπορεί να αποτελεί σύμπτωση, ισχυρίζεται ο αρχαιολόγος, ο οποίος θεωρεί πολύ πιθανόν η καταστροφή να είναι η ίδια με ελάχιστη ίσως διαφορά, καθώς οι συνέπειες της έκρηξης του ηφαιστείου της Σαντορίνης ενδεχομένως να επέφεραν την καταστροφή του μινωικού πολιτισμού λίγο αργότερα. Στην ίδια συνεδρία, ο καθηγητής Γεώργιος Κορρές παρουσίασε αναπαράσταση των μυκηναϊκών στρεμμάτων που απαντώνται σε γυναικείες ταφές στον ταφικό κύκλο Β και σε άλλους τάφους εκείνης της περιόδου. Τα στέμματα αυτά που παρουσιάζουν αιχμές προς τα πάνω (σαν τις ακτίνες του ήλιου) τα συγκρίνει με ημιδιάδημα από τον τάφο του τελευταίου των Μεδίκων και διαπιστώνει ομοιότητες, τις οποίες όμως αποδίδει σε τυχαίες επινοήσεις της ανθρώπινης σκέψης ως προς τη μορφή συμβόλων εξουσίας. Τα ημιδιαδήματα αυτά ήταν εξαιρετικά διαδεδομένα και στην ιταλική αναγέννηση.